

lite deficere. In lachrymis seminat: in gaudio metet. Quid enim freres mei: Ipse agricola qui pcedit cum aratro et portat semen: none aliquando frigidus est ventus: et imber deterreret: attendit celum: videt triste diem: tremat frigore: et tamen pcedit et seminat: Timet enim ne cum triste diez attedit: et expectat die letum: ne tempus traseat: et non inueniat quod metat. Nolite differre fratres mei: seminate in hyeme: seminate bona opera: et cum ploratis: quia qui seminat in lachrymis: in gaudio metent. Mittite semina sua: bona voluntatem et bona opera. **Euntes ibant et flebant: mittentes semina sua.** Quare flebant: Quia inter miseros erant: et misererant. Melius est frater meus: ut nullus sit miser: quam ut tu facias misericordias. Qui enim ut faciat misericordiam optat esse miseros: crudeliter habet misericordiam. Quod si medicus: ut exerceret artem suam: optaret esse multos egrotos: crudelis medicina esset. Melius est ut omnes sani sint: quam ut exerceat ars medici. Melius est ergo ut omnes beati regnent in illa patria: quam ut sint quibus impeditur misericordia. Tamen quod diu sunt quibus impeditur misericordia: non deficiamus in ista eterna mittere semina. Et si cum fletu seminamus: tamen cum gaudio metem. In illa enim resurrectione mortuorum recipiet quisque manipulos suos: id est fructum seminis: coronam gaudiorum et exultationis. Tunc erit triumphus letantium: et ipsi morti insultant: in qua gemebatur. Tunc dicet morti: Ubi est mors contentio tua: Ubi est mors acule tuus. Sed quare iam gaudent: Quia portant manipulos suos: Quia euntes ibant et flebant: mittentes semina sua. Quare mittentes semina sua: Quare autem hoc: Quia qui seminat in lachrymis in gaudio metent.

Isto psalmo exhortati vos fuimus: maxime ad faciendam misericordiam: quia hinc ascendit: et videt quia ille catat canticum graduum qui ascendit. Memetote: nolite amare descendere: et non ascendere: sed et de ascensione cogitate. Quia qui descendebat de hierusalem in hiericho: incidit in latrones. Non descenderet: et non incideret in latrones. Jam ergo Adam descendit et incidit in latrones. Quis enim nos Adam sumus: sed transijt sacerdos et contempsit: transijt leuites et contempsit: quia lex sanare non potuit: Transijt samaritanus quidam: id est dominus noster Iesus christus. Illi enim dictum est. Nonne verum dicimus: quia samaritanus es et re-

monium habes: Ille autem non dixit: non sum samaritanus: sed dixit: ego demonium non habeo. Samaritanus enim interpretatur custos. Si diceret: non sum samaritanus: diceret non sum custos. Et quis alius custodiret: Bene inde ponens similitudinem: transijt samaritanus et fecit cum illo misericordiam sicut scitis. Jacebat autem in via vulneratus: quia descendit. Transiens samaritanus non nos contempsit: curauit nos: leuauit in iumentum in carne sua: perduxit ad stabulum: id est ad ecclesiam: comedauit stabulario: id est apostolo: dedit duos denarios vsu curare. Caritatem dei et caritatem proximi: In his duobus enim preceptis tota lex pendet et propheta. Dixit autem stabulario. Si quid apostolus erogaueris in redeundo reddam tibi. Amplius erogauit apostolus: quia cum omnibus apostolis permissus esset: ut acciperent tanquam milites christi stipendia a puincialibus christi: ille manibus suis laborauit: et annonas suas puincialibus donauit. Omnia facta sunt: si descendimus et vulnerati sumus: ascendamus caritatem et proficiamus ut perueniamus.

Explicit Tractatus de ps. CXXV.

Incipit Tractatus de ps. CXXVI.

Iter omnia cantica quibus est titulus canticum graduum. Iste psalmus aliquid amplius in titulo accepit quod additum est Salomonis. Sic enim prenotatur. **Canticum graduum Salomonis.** Itaque fecit nos intentos inuitatior titulus ceteris. Est quare sit additum Salomonis: Nam quod sit canticum graduum: non opus est sepe repetere. Plura enim hinc dicta sunt: quia catat: ascendentis vox in affectu pietatis et caritatis: ad illam supernam hierusalem: cui suspiramus: quod diu peregrinamur: et ubi letabimur cum a peregrinatione redierimus. Ascendit ad hanc omnis qui proficit: cadit ab hac omnis qui deficit. Nec pedibus ascendere querat: nec pedibus descendere putes: Amado deum ascendis: amado seculum cadis. Sunt ergo ista cantica amantium et quodammodo sancto desiderio flagrantium. Ardēt qui ista cantant ex corde: quorum etiam cor ardens inuenit in moribus: in bona conuersatione: in opibus secundum precepta dei: in contemptu temporalium: in caritate eternorum. Sed quare sit additum Salomonis: quod tunc in spirauerit dominus dicam caritati vestre. Salomon erat tempore suo filius David: magis ille per quem sancta precepta et salubria monita: et diuina sacramenta spiritus sancti in diuinis litteris optus est. Nam ipse Sa-

Alia lra.
 Venientes autem
 venient cum
 exultatione.
 portantes.

lomon mulierum amator fuit: et reprobatus est a deo: et usque adeo laqueus illi fuit illa cupiditas: ut a mulieribus etiam idolis sacrificare cogere: sic de illo scriptura testis est. Sed si illo cadente que per illum dicta sunt tulerent: iudicaretur quia ipse dixerat: non quod per illum dicta erant. Optime igitur etiam hoc egit misericordia dei et spiritus eius: ut quicquid boni per Salomonem dictum est: deo tribueret: peccata autem hominis homini. Quid mirum quia in populo dei cecidit Salomon? In paradiso non cecidit Adam: non cecidit angelus de celo: et diabolus factus est: Ideo docemur in nullo hominum spem esse ponendam: quia et iste Salomon edificauerat templum domino: in typo quod est et in figura future ecclesie et corporis domini. Tunc dicit in euangelio: Soluite templum hoc: et in triduo excitabo illud. Quia ergo ipse edificauerat illud templum: edificauit sibi templum verus Salomon dominus noster Iesus christus verus pacificus. Nomen enim Salomonis interpretatur pacificus. Est autem ille verus pacificus: de quo dicit apostolus: Ipse est enim pax nostra qui fecit utraque vnum. Ipse est verus pacificus: qui duos parietes et diuerso venientes in se copulauit: quibus factus est lapis angularis. Venientem populum ex circumcisione credentium: et venientem populum ex preputio gentium: et ipsorum credentium fecit vnam ecclesiam de duobus populis: et factus est illis lapis angularis: et ideo verus pacificus: quia verus Salomon. Salomon autem ille filius David de muliere Bersabee: rex in israel: figuram gestabat huius pacifici quoniam templum edificauit. Ideo ne illum putes Salomonem qui edificauit domum deo: alium Salomonem tibi ostendens ista scriptura: sic cepit in psalmo

Expositio psalmi.

Nisi dominus edificauerit domum: inuanum laborauerunt edificantes eam. Dominus ergo edificat domum: dominus Iesus christus edificat domum suam. Laborant multi in edificando: sed si non ille edificet: inuanum laborauerunt edificantes eam. Qui sunt isti qui laborant edificantes? Omnes qui in ecclesia predicant verbum dei: ministri sacramentorum dei. Omnes currimus: omnes laboramus: omnes edificamus modo: et ante nos cucurrerunt: laborauerunt: edificauerunt. Sed nisi dominus edificauerit domum: inuanum laborauerunt edificantes eam. Ideo quosdam videtes ruere apostoli: et proprie Paulus ait: Dies obseruat

et annos et menses et tempora: timeo ne forte sine causa laborauerim in vobis. Quia nouerat se intus a domino edificari: plangebatur istos: quod siue causa laborauerat in eis. Nos ergo loquimur foris: ille edificat intus. Quod audiatis nos aduertimus: quid cogitatis ille solus nouit qui cogitationes vestras videt: Ipse edificat: ipse monet: ipse terret: ipse intellectum aperit: ipse ad fidem applicat sensum vestrum: et tamen laboramus et nos tanquam operarii: sed nisi dominus edificauerit domum: inuanum laborauerunt edificantes eam. Que autem domus dei: ipsa et ciuitas. Bonus enim dei populus dei: quia domus dei templum dei. Et quid dicit apostolus: Templum enim dei sanctum est: quod estis vos. Omnes autem fideles qui sunt domus dei: non solum qui modo sunt: sed et qui ante nos fuerunt: et iam dormierunt: et qui post nos futuri sunt: adhuc quod nasci habent in rebus humanis usque in fine seculi: congregati in vnum fideles innumerabiles: sed deo numerati: de quibus dicit apostolus. Nonuit dominus qui sunt eius: grana illa que mognunt inter paleas: que massam vnam facturam sunt quoniam area in fine mundi fuerit ventilata. Quis ergo numerus fidelium sanctorum ex hominibus commutandorum ut fiant ecclesie angelis dei: adiuncti etiam ipsis angelis qui modo non peregrinantur: sed expectant nos quoniam a peregrinatione redeamus: omnes sicut vnam domum faciunt: et vnam ciuitatem: ipsa est hierusalem. Habet custodes. Quod habet edificantes laborantes ut edificent: sic habet et custodientes. Nam ad custodiam pertinet quod dicit apostolus. Timeo ne sicut serpens Euam seduxit astucia sua: sic et vestre mentes corrumpantur a castitate que est in christo. Custodiebat: cautus erat: vigilabat quantum poterat super eos quibus preerat. Et episcopi hoc faciunt. Nam ideo altior locus positus est episcopis: ut ipsi super intendat: et tanquam custodiat populum. Nam grece quod dicitur episcopus: hoc latine superintenditor interpretatur: quia superintendit: quia desuper videt. Quod enim vinctori altior sit locus ad custodiendam vineam: sic et episcopis altior locus factus est. Et de isto alto loco pericula redditur ratio: nisi eo corde stemus: ut humilitate sub pedibus vestris simus: et per vobis oremus: ut quod nouit mentes vestras ipse custodiat: quod nos intrantes: vos exentes possumus videre. Usque adeo autem non videmus quid cogitatis in cordibus vestris: ut neque quod agatur in domibus vestris videre possumus. Quod ergo custodimus:

Psalmus
 Quis enim possit
 nos sicut boves
 non possimus
 cogitationes
 vestras
 nisi dominus
 edificauerit
 domum
 inuanum
 laborauerunt
 edificantes
 eam
 dominus
 edificat
 domum
 dominus
 Iesus
 christus
 edificat
 domum
 suam
 laborant
 multi
 in
 edificando
 sed
 si
 non
 ille
 edificet
 inuanum
 laborauerunt
 edificantes
 eam
 qui
 sunt
 isti
 qui
 laborant
 edificantes
 omnes
 qui
 in
 ecclesia
 predicant
 verbum
 dei
 ministri
 sacramentorum
 dei
 omnes
 currimus
 omnes
 laboramus
 omnes
 edificamus
 modo
 et
 ante
 nos
 cucurrerunt
 laborauerunt
 edificauerunt
 sed
 nisi
 dominus
 edificauerit
 domum
 inuanum
 laborauerunt
 edificantes
 eam
 ideo
 quosdam
 videtes
 ruere
 apostoli
 et
 proprie
 paulus
 ait
 dies
 obseruat

Quo hoies: q̄tum possim? q̄tuz accipi-
 mus. Et quia nos sicut hoies custodim?
 et p̄fecte custodire nō possumus: ideo sine
 custode remanebitis: Absit. Nā vbi ē ille
 de quo dicit. **N**isi dñs custodierit
 civitatē: **I**nvanū laborāt q̄ custo-
 diunt eam. Laboramus in custodiēdo:
 sed vanus est labor noster: nisi ille custodi-
 at: qui videt cogitatōes vestras. Custodit
 ille cū vigilatis: custodit z cū dormitis. Il-
 le enī dormiuit in cruce semel et resurrexit:
 iam non dormit. Estote israel: qz non dor-
 mit: neqz dormitabit q̄ custodit israel. Eia
 fratres si volumus sub vmbra alarum dei
 custodiri: custodimus enim vos ex officio
 disp̄fatiōis: s; custodiri volum? vobiscū
 tanq̄ vobis pastores sum? s; sub illo pas-
 tore vobiscū oues sum? Tanq̄ vobis ex
 hoc loco doctores sum? sed sub illo vno
 magistro in hac schola vobiscum cōdisci-
 puli sumus. Si volumus custodiri ab illo
 qui humiliatus est p̄pter nos: et exaltatus
 est ad custodiēdos nos: humiles sim? Ne-
 mo sibi arroget aliquid: nēo habet aliquid
 boni: nisi ab illo acceperit qui solus bon?
 est. Qui aut sibi voluerit arrogare sapien-
 tiam: stultus est. Sit hūilis vt veniat sapi-
 tia et illuierit illū. Si aut anq̄ veniat in illū
 sapiētia: putat se esse sapiētē: ante lucē sur-
 git: z ambulat in tenebris. Et qd̄ audit in
 isto psalmo? **I**nvanū est vobis an-
 te lucem surgere: Quid est: invanū est
 vobis ante lucē surgere: Si surgatis ante-
 q̄ surgat lux: necesse ē vt in vanitate rema-
 neatis: quia i tenebris eritis. Surrexit lux
 nostra christus: bonū est tibi vt surgas p̄
 christū: nō surgas aſi christū: Qui surgūt
 ante christū: Qui se volūt p̄ponē christo.
 Et q̄ sunt q̄ se volūt p̄ponere christo: Qui
 volūt hic excelsi esse: vbi humilis ille fuit.
 Sint ergo hic huiles si volūt ibi esse excel-
 si vbi christus excelsus est. Aut enī de his
 qui illi adheſerāt fide: in quibus et nos su-
 mus: si et nos puro corde i illū credimus:
 Pater inquit: quos mihi dedisti: volo vt
 vbi ego sū z ibi sint mecū. Magnū donū:
 magna gratia: magna p̄missio fratres mei.
 Et quis non vult esse cū christo vbi ē chri-
 stus? S; tā excelsus christ? Tis ibi eē vbi
 est excelsus: Esto huilis vbi z ille hūil fuit.
 Propterea illis dic̄ ip̄a lux: Nō ē discipu-
 lus sup magistrū: nec seru? sup dñm suuz.
 Qui volebāt discipuli esse sup magistrū: et
 fui volebāt eē sup dñm suū: an̄ lucē vole-

bant surgere: z inuanū ibant: quia nō post
 luce ibāt. Illis ergo dic̄ iste psalm?: Inua-
 num ē vobis ante lucē surgere. Tales erāt
 filij Zebedei: qui atēq̄ bulliarētur scdm
 passionem dñi: iam sibi loca eligebāt vbi
 sederēt: vnus ad dexterā: alter ad sinistrā.
 Ante lucem volebant surgere: ideo inua-
 num ibant. Reuocat illos dñs ad humili-
 tatem cuz hoc audiret z ait illis: Potestis
 bibere calices quē ego bibiturus sū? Ego
 veni humilis esse: et vos aſi me vultis esse
 excelsi? Quo ego eo: illuc seq̄mini ait. Nā
 si hac vultis ire quo ego nō eo: inuanū est
 vobis ante lucē surgere. Et Petrus ante
 lucem surrexerat: qñ cōsiliū dño dare vo-
 lebat: vt nō pateret p nobis. Dixerat enī
 ille de passione sua in qua salui futuri era-
 mus: de ipsa hūilitate: humilis enī passus
 est. Cū ergo de passiōe sua futura diceret:
 expauit. Petr? qui illū pauloāte dixerat
 filiū dei: timuit ne moreret: z ait illi. Absit
 a te dñe: p̄piti? esto tibi: nō fiet istud: An-
 te lucē volebat surgere: et luci p̄siliū dare.
 Sed quid fecit dñs? Fecit illū vt post lucē
 surgat. Redi post me sathanas. Ideo enī
 sathanas: quia ante lucē vis surgere: redi
 post me vt ego p̄cedaz: tu sequaris. Quo
 ego eo: illuc eas: non q̄ tu vis ire: illuc me
 velis ducere. Ergo illis q̄ volebāt ante lu-
 cem surgere dicit psalm?: Inuanū est vo-
 bis ante lucē surgere. Et qñ surgimus: Cū
 fuerim? humiliati. Surgite? postea q̄
 sedisti. Surrectio exaltatiōez significat:
 sessio humilitatē significat. Alijs locis in-
 telligitur sessio in honore iudicandi: alijs
 locis humilitatem ostēdit: Quō in hono-
 re iudicandi sessio: Sedebitis sup duode-
 cim sedes iudicātes duodecim trib? israel.
 Quō in signo humilitatē sessio: Hora sex-
 ta dñs fatigat? sedit ad puteū. Fatigatio
 dñi infirmitas dñi fuit: infirmitas virtutē:
 infirmitas sapiētie: sed ip̄a infirmitas hu-
 militas. Ergo si sedit ex infirmitate: sessio
 illa hūilitatē significat. Et ipsa sessio ip̄i?
 id est humilitas ip̄i? ipsa nos fecit saluos:
 quia quod infirmū ē dei: fortius q̄ homi-
 nes. Ideo dicit i quodā psalmo: Bñe tu
 cognouisti sessionem et resurrectionē meā:
 id est humilitatē meaz: z exaltationē meā.
 Quid ergo vos ante lucē vultis exaltari
 o filij Zebedei: Sic enī loquimur: z ip̄os
 potius nominemus qui nō nobis irascūt:
 quia ideo de ill' ista cōscripta sūt: vt alijs ca-
 uerent superbiā: in qua ip̄i correcti sunt.

Alia lra. frustra vigi- lar q custodit am.

Alia lra. tlanum

Alia lra. t post q̄ sederit.

apostolū: Christus resurgens ex mortuis iam nō moritur: et mors ei vltra nō dominabitur. Talē spera resurrectionē: et ppter hoc esto christianus: non ppter felicitatē terre huius. Nam si ppter felicitates vite huius vis esse christianus: quādo illa lux tua non hic quesuit mūdānam felicitatē: ante lucem vis surgere: necesse est vt in tenebris pseueres. Mutare: sequere lucem tuā: Quia: Resurrexit: surge. Sede pat̄ et sic surge: cum dederit somnū dilectis ei. Quasi quererēs iterū: quib⁹ dilectis: Ecce hereditas dñi filij merces fruct⁹ ventris. Quā dicit fruct⁹ ventris: parturiti sunt filij isti. Est quedāz mulier in qua spūaliter ostendit quod dictū est Eue: In gemitu parturiet. Parit enī ecclesia filios cōiunx christi: et si parit parturit. In cui⁹ figura etiā Eva mater viuorū appellata est. In mēbris parturientis erat ille qui dicebat: Filij mei quos iterū parturio donec christus formet in vobis. Sed nō frustra parturuit: nec frustra peperit: Erit semē sanctū in resurrectione mortuorū: Abū dabūt iusti qui diffusi sunt mō toto orbe terrarū. Venit illos ecclesia: parturit illos ecclesia. In illa autē resurrectione mortuorū apparbit partus ecclesie: transiet dolor et gemitus. Et qd dicit: Ecce hereditas dñi: filij merces fructus ventris. Huius fruct⁹ vētris: nō hic fruct⁹. Merces hui⁹: fruct⁹ ventris. Que est ipsa merces: Ipsa merces resurgere a mortuis. Que est ipsa merces: Surgere postea q̄ sedisti. Que ē ista merces: Letari postea q̄ māducasti panē doloris. Cuius ventris: Ecclesie. In cui⁹ ventre: qz ei⁹ typum Rebecca gestabat: duo illi gemini tanq̄ duo populi luctabatur. Una mater in viscerib⁹ suis: dissentientes frēs nōdū natos cōtinebat. Pulsabāt materna viscera: discordijs internis. Gemitabat illa: vim patiebat: s̄ panēs discernebat quos geminos pregnās ptulerat. Sic et nō frēs q̄ diu gemit⁹ datus est ecclesie: q̄ diu parturit ecclesia: ipsi sunt intus et boni et mali. Fruct⁹ autē vētris in Jacob erat: qz ipm dilexi mī. Jacob dilexi dicit et dē: Esau autē odio habui. Ambo de vno vtero pcesserūt: vnus amari meruit: alius reprobari. In dilectis ḡ eius fruct⁹ erit. Ergo merces fruct⁹ vētris. Sicut sagitte in manu potētis: sic filij excussorum. Quā enī facta est hereditas ista frēs: Quā facta est tā multa hereditas: de q̄ dici habet in fine: Ecce hereditas dñi filij mer

ces fruct⁹ vētris: Excussi sūt qdā de manu dñi tāq̄ sagitte et ierunt lōge: et totā terrā impleuerūt vñ pullulāt sc̄ti. Nam ipsa est hereditas de q̄ dicit: Postula a me et dabo tibi gētes hereditatē tuā: et possessionē tuaz terminos terre. Et quō ipsa possessio ptendit et crescit vsqz ad fines terre: Quia sicut sagitte in manu potētis: sic filij excussorū. Be arcu excutiūt sagitte: et quāto fortior excusserit: tanto lōgius vadit sagitta. Quid autē fortius excutiēte dño: Be arcu suo mādat apostolos suos: nō potuit esse residuū quo nō pueniret sagitta a tā forti excussa: peruenit vsqz ad fines terre. Ideo nō vltra: qz nihil est vltra generis humani. Nam tātas vires ille habet: vt etiā si vltra esset quo pertēderet sagitta: excuteret illuc sagittā. Sic autē sunt et filij excussorū: quō et illi excussi. Quēsitū est enim de hoc verbo etiā ab his q̄ ante nos ista tractarūt: quare filij excussorū dicti sunt: vel qui sunt intelliḡēdi filij excussorū. Et quibusdā visus est sicut mō dixi: filios excussorū: filios esse aplo rum. Intendat paululum caritas vestra. Quēsitū est quare excussi dicti sunt ap̄li: Dicitū est a quibusdā: ideo illos appellatos excussos: qz precepit eis dñs: Si exieritis de ciuitate in qua nō audistis vos: excutite puluerē de pedib⁹ vestris. Sed ait alius. Non ḡ filij excussorū dici debuerūt: sed filij excutiētū. Excutiētes enim illos fecit dñs quib⁹ dixit: Excutite puluerē de pedibus vestris: non excussos: Subtiliter quidem quasi contradicere voluit precedenti sentētie: qz iam ista tractata et dicta erant: Verūtāme nos quātū adiuuat dñs querētes quō recte dici potuerint etiam excussi: quib⁹ ait dñs: Excutite puluerē de pedib⁹ vestris: inuenim⁹ nō absurde dici potuisse. Quis enī ipsi excuterēt: seipos excutiēbāt. Hoc dico q̄ excutit: aut se excutit: aut aliqd aliud. Si aliqd aliud excutiat: excutiēs est: excussus nō est. Si autē se excutiat: et excutiēs est et excussus. Intēdite: s̄ planius dicā si potuero. Si aliud excutiat excutiēs est non excussus: Si ab alio excutiat: excussus est nō excutiēs. Si autē excutiat seipm: excutiēs est: qz excutit se: et excussus: qz excutit a se. Querit ergo quos excusserint apostoli: vtiqz seipos. A pedibus enim suis puluerē excusserūt. Sed ait aliquis. Non se excusserūt: sed puluerem. Hoc plane nec calūniose dicit. Duobus enim modis dicim⁹ aliquid excuti: siue il-

Alia fra. ita

uerit domū: inuanū laborauerūt edificātes eam. Et ne istā domū audiēdo paruū aliquid putares: Nisi dñs inquit custodie rit ciuitatē: inuanū laborauit qui custodit eā. Illa est g̃ dom⁹ que est ciuitas. Ipsa g̃ habet ianuā tāq̃ dom⁹: et habz portā tāq̃ ciuitas. Qui est g̃ ianuā dom⁹: ipse est porta ciuitatis. Ergo si christus porta ciuitatis: ille nō erubescit qui in christo stat et sic p̃dicat. Qui autē p̃tra christū p̃dicat: clauditur cōtra illū portā. Qui sunt isti qui cōtra christū p̃dicāt: Qui negant: qz misse sunt sagitte de manu potentis: et puenerūt vsqz in fines terre: et ipsa hereditas dñi: de qua dictum est: Postula a me et dabo tibi gentes hereditatē tuā et possessionē tuā terminos terre. P̃dicatū est: auditū est anteq̃ fieret: et iam factū nolunt agnoscere. Qui disputāt g̃ cōtra christū: extra portā sunt: qz suos honores querūt: non christi. Qui autē p̃dicat in portā: christi honores querit nō suū. Et ideo qui p̃dicat in portā dicit: Nolite in me p̃sumere: nō enī per me sed per portā intrabitis. Illi autē qui volūt hoīes in seipsos p̃sumere: nolūt eos intrare per portā: non murū si claudīt cōtra illos portā: et ociosi pulsant vt aperiat. Ad estote g̃ animo fr̃es p̃pter etiā crastinū sermonē ex nostra pollicitatōe adiuuāte dño vobis reddēdū ex euāgelio de colūba: In cuius noīe promissim⁹: in illi⁹ misericordia reddem⁹. Sz vt possim⁹ esse idonei redditores: ne audaces fuerimus promissores: orate pro nobis.

Explicit tractatus de psalmo. CXXVI

Incipit tractatus de psalmo. CXXVII

Prefatio.

Sicut dicit ap̃ls fratres carissimi: Spiritualib⁹ spiritualia cōpam⁹: Animalis autē homo nō p̃cipit q̃ sunt sp̃s dei: Lauēdū est ne hoīes animales nō p̃cipiētes que sunt sp̃s dei: scādālizent: potius in hoc psalmo q̃ edificetur. Nam breuiter quāq̃ eū cū cantaref audi uim⁹. Quia breuis est: curro eum nō tractans: sz legēs. Et videte si talia quisq̃ cōcupierit: pro magno a deo qualia cōtinet iste psalm⁹: et forte nō qz desertus est ab illo: sed qz magis diligit nō acceperit: videritqz illa que hic sic audiuit esse p̃mia timētium deū: abū dare illis qui nō timēt deū: nutent gressus illius et effundant lapsu vestigia eius: et dicat in corde suo sine causa se deū timuisse: qz illa dona nō meruit que

pmisit timentib⁹ se: insup et illi acceperūt: qui eū nō solū nō timuerūt: sz etiā blasphemauerūt. Videte enī quid dicat.

Expositio psalmi.

Beatī omnes qui timēt dñm: qui ambulant in vijs eius. Labores fructui tuoz māducabis: beat⁹ es et bene tibi erit. Adhuc possum⁹ et hic quis animales beatitudinē futuri seculi cogitare. Sed videte quid sequat. Uxor tua sicut vinea fertilis: in lateribus domus tue. Filij tui sicut nouellatio oliuay: in circuitu mense tue. Ecce sic benedicetur homo: qui timet dñm. Quō: Ut sit vxor ei⁹ tāqz vinea fertilis in laterib⁹ dom⁹ ei⁹: et filij ei⁹ circūdēt in circuitu mēsa ei⁹ tanqz oliuay nouellatio. Ergo pdiderūt mercedē suā: qui p̃pter deū etiā vxores ducere noluerūt: Sz ait qui noluit ducere vxorē: Qualiter me deus b̃ndicet: Immo vō aut sic te b̃ndicet: aut te nō b̃ndicet. Aperta dicta sentētia est: Ecce sic b̃ndicet hō qui timet dñm. Quid hoc sibi g̃ vult fr̃es: Ne desiderādo t̃palē et terrenā felicitatē pdam⁹ celestē: p̃pheta tāqz inuolucru nobis cōstituit. Inuolucru hoc nescio qd̃ habet intus. Meminit autē caritas ṽra cū supiorē psalmū vobis tractarem⁹ q̃ est ante istuz: incurrisse nos in quēdā versum obscurū: vbi dictū ē: Sicut sagitte in manu potētis: sic filij excussorū: et cū quereremus: q̃ sint filij excussorū: visuz esse nobis suggerēte quātū credim⁹ dño: filios excussorum ap̃los esse dictos filios p̃phetarū. Quare: Quia p̃phete in enigmatib⁹ locuti sūt et figuris rerū: tāqz mysterioz inuolucris cooperuerūt intellectū: Qui intellect⁹ pdire nō potuit ad hoīes: nisi inuolucra illa excuterent. Uñ dicti sunt illi filij excussorū: qui de p̃phetis excussis p̃fecerūt. Ergo et nos excutiam⁹ istū: ne per inuolucra fallamur: et tāgētes qd̃ intus est: et nō vidētes: dicam⁹ forte lignū p̃ auro: aut testā p̃ argēto. Excutiam⁹ si videt caritati vestre: aderit dñs vt p̃cedat qd̃ intus est: maxime fr̃es mei: qz martyru natalicia celebramus. Quāta mala passi sūt martyres: quāta exilia: q̃ta tormēta: squalores carcerū: stricturas catenay: seuiicias feray: ardorē flāmay: aculeos stumeliay. Ista oia passi essent: nisi nescio qd̃ viderēt quo se tenderent qd̃ ad hui⁹ seculi felicitatē nō p̃tineret: Turpe est autē vt natalicia martyru cele-

Alia lra. t manu tua rum quia.

Alia lra. t vitis. t abnudās. t nouelle.